

A társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény hatékony végrehajtását célzó magatartási kódex

(2006/C 176/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A TAGÁLLAMOK A TANÁCS KERETÉBEN ÜLÉSEZŐ KORMÁNYKÉPVISELŐI,

TEKINTETTEL a társult vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, 1990. július 23-i egyezményre („választottbírósi egyezmény”),

ELISMERVE mind a tagállamokra, mind az adófizetőkre nézve annak szükségességét, hogy a fent említett egyezmény hatékony megvalósítása érdekében részletesebb szabályok álljanak rendelkezésre,

TUDOMÁSUL VÉVE az EU együttes transzferár-fórumának a vállalkozások adózása területén végzett tevékenységéről szóló jelentésről készült, egy magatartási kódexre vonatkozó javaslatot tartalmazó 2004. április 23-i bizottsági közleményt,

HANGSÚLYOZVA azt a tényt, hogy a magatartási kódex olyan politikai elkötelezettség, amely nem érinti a tagállamok jogait és kötelezettségeit, illetve a tagállamoknak és a Közösségnek a Szerződésből eredő saját hatáskörét,

ELISMERVE, hogy e magatartási kódex végrehajtása nem akadályozza a globálisabb szintű megoldások lehetőségét,

A KÖVETKEZŐ MAGATARTÁSI KÓDEXET FOGADJÁK EL:

A tagállamok és a Közösség hatáskörének sérelme nélkül e magatartási kódex a választottbírósi egyezmény végrehajtását és a tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló szerződések hatálya alá tartozó kölcsönös megállapodási eljárás egyéb vonatkozó kérdéseit érinti.

1. A három éves időszak kezdete (a kérelem beadási határideje a választottbírósi egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően)

A hároméves időszak kezdete annak „az első adómegállapításról szóló vagy annak megfelelő értesítésnek az időpontja, amely az 1. cikk értelmében kettős adóztatást eredményez, vagy vélhetően kettős adóztatást fog eredményezni, pl. valamely transzferár-korrektúra miatt”⁽¹⁾.

A transzferárral kapcsolatos ügyekre vonatkozóan a tagállamoknak az OECD jövedelem- és tőkeadóztatási modell egyez-

⁽¹⁾ Az olasz adóhatósági tag véleménye szerint „a hároméves időszak kezdete annak az első adómegállapításról szóló, vagy annak megfelelő, transzferár-kiigazításról tanúskodó értesítés időpontja, amely az 1. cikk értelmében kettős adóztatást eredményez, vagy vélhetően kettős adóztatást fog eredményezni”, mivel a hatályos választottbírósi egyezmény alkalmazását azokra az ügyekre kell korlátozni, amelyek transzferár-„kiigazítással” járnak.

ményének 25. cikke (1) bekezdése által megállapított és az EU tagállamai közötti, kettős adóztatásról szóló szerződések által végrehajtott hároméves időszak meghatározása esetében is ajánlott e fogalom meghatározás alkalmazása.

2. A kétéves időszak kezdete (a választottbírósi egyezmény 7. cikke (1) bekezdése)

i. Az egyezmény 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában egy ügy akkor minősül a 6. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtottnak, ha az adófizető rendelkezésre bocsátja az alábbiakat:

- a) a kérelmet benyújtó szerződő állam vállalkozásának, illetve az adott ügyletekben részt vevő egyéb felek azonosítása (mint például név, cím, adóazonosító szám);
- b) az ügy lényeges tényállásának és körülményeinek részletei (ideértve a vállalkozás és az adott ügyletekben részt vevő egyéb felek közötti kapcsolat részleteit);
- c) a kérdéses adómegállapítási időszakok azonosítása;
- d) az állítólagos kettős adóztatást eredményező adómegállapítási értesítések, adóellenőrzési jelentés vagy annak megfelelő dokumentum másolatai;
- e) bármely, a vállalkozás, vagy az adott ügyletekben részt vevő egyéb fél által kezdeményezett jogorvoslati és peres eljárás részletei, valamint az ügygel kapcsolatos bármely bírósági határozat;
- f) a vállalkozás indoklása arra nézve, hogy miért véli úgy, hogy a választottbírósi egyezmény 4. cikkében megállapított elvek figyelembevételére nem került sor;
- g) vállalkozás kötelezettségvállalása arra nézve, hogy a lehető legteljesebben és leggyorsabban válaszol az illetékes hatóság minden jogos és helytálló kérelmére, valamint dokumentációt bocsát az illetékes hatóságok rendelkezésére; és
- h) az adófizető kérelmének kézhezvételétől számított két hónapon belül az illetékes hatóság által igényelt bármely további különleges információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsát.

ii. A kétéves időszak az alábbi időpontok közül a későbbi időpontban kezdődik:

- a) az adómegállapításról szóló értesítés időpontja, vagyis az adóhatóságnak az egyéb jövedelemre vonatkozó végső határozata, vagy az annak megfelelő más dokumentum;
- b) a kérelem és a 2. i. pontban meghatározott minimum-információ az illetékes hatóság általi kézhezvételének időpontja.

3. A választottbírói egyezmény hatálya alá tartozó kölcsönös megállapodási eljárások

3.1. Általános rendelkezések

- a) Tekintet nélkül arra, hogy ez milyen közvetlen adózási következményekkel jár majd az egyes szerződő államokra nézve, a szabad verseny OECD által javasolt elvét alkalmazni kell.
- b) Az ügyeket – az adott ügy kérdéseinek összetettségétől függően – a lehető leghamarabb meg kell oldani.
- c) A kölcsönös megállapodás mielőbbi elérése érdekében minden megfelelő eszköz lehetőségét – beleértve a személyes találkozókat is – meg kell vizsgálni; adott esetben a vállalkozás felkérést kaphat arra, hogy az illetékes hatóság előtt tartson beszámolót.
- d) E kódex rendelkezéseit figyelembe véve, attól az időponttól számított két éven belül, amikor az ügyet e kódex 2. ii. pontjával összhangban valamely illetékes hatóságnak először benyújtották, kölcsönös megállapodásra kell jutni.
- e) A kölcsönös megállapodási eljárás az azt kérelmező személyre, vagy az ügyben érintett bármely egyéb személyre nézve nem járhat nem helyénvaló vagy túlzott teljesítési költségekkel.

3.2. Gyakorlati működés és átláthatóság

- a) A fordítás költségeinek, illetve a fordításból eredő késedelmeknek a minimálisra csökkentése érdekében a kölcsönös megállapodási eljárást – különösen a tárgyalási álláspontokról szóló dokumentumok cseréjét – a közös munkanyelven, vagy azzal azonos hatással bíró módon kell lefolytatni, amennyiben az illetékes hatóságok kétoldalú alapon képesek megállapodásra jutni.
- b) Az illetékes hatóság – amelyhez a kölcsönös megállapodási eljárást kérelmező vállalkozás a kérelmet benyújtotta – tájékoztatja a vállalkozást valamennyi olyan jelentős fejleményről, amely az eljárás során hatással van a kérelemre.
- c) Az olyan személlyel kapcsolatos információ bizalmas jellegét, akit valamely kétoldalú, adóztatásról szóló egyezmény vagy valamely szerződő állam joga véd, biztosítani kell.

d) Az illetékes hatóság az adófizető kölcsönös megállapodási eljárást kezdeményező kérelmének kézhezvételét a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül igazolja, s egyidejűleg értesíti az ügyben érintett egyéb szerződő államok illetékes hatóságait, csatolva az adófizető kérelmének másolatát.

e) Amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint a vállalkozás nem nyújtotta be a kölcsönös megállapodási eljárás megindításához szükséges, a 2. i. pontban meghatározott minimális információt, a kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül felkéri a vállalkozást arra, hogy az biztosítsa azokat a további specifikus információkat, amelyekre az illetékes hatóságnak szüksége van.

f) A szerződő államok kötelezettséget vállalnak arra, hogy az illetékes hatóság az alábbiak szerinti valamely formában választ ad a kérelmet benyújtó vállalkozásnak:

i. amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint a vállalkozás nyereségét egy másik szerződő állam vállalkozásának nyeresége nem tartalmazza, vagy vélhetően nem fogja tartalmazni, értesíti a vállalkozást a kétségeiről és további észrevételek megtételére kéri fel;

ii. amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint a kérelem jól megalapozott, s amennyiben az illetékes hatóság maga is képes kielégítő megoldást nyújtani, erről értesíti a vállalkozást, és a lehető leghamarabb megteszi az indokolt kiigazításokat, illetve engedélyezi az indokolt kedvezményeket;

iii. amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint a kérelem jól megalapozott, de az illetékes hatóság maga nem képes kielégítő megoldást nyújtani, értesíti a vállalkozást arról, hogy igyekszik az ügyet bármely egyéb érintett szerződő állam illetékes hatóságával kölcsönös megállapodás útján megoldani.

g) Amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint az ügy jól megalapozott, kölcsönös megállapodási eljárást kezdeményez, azáltal, hogy a másik szerződő állam illetékes hatóságát értesíti határozatáról, és ehhez mellékeli az e kódex 2. i. pontjában meghatározott információ másolatát. Egyidejűleg értesíti a választottbírói egyezményre hivatkozó személyt a kölcsönös megállapodási eljárás megindításáról. A kölcsönös megállapodási eljárást megindító illetékes hatóság – a rendelkezésére álló információ alapján – értesíti továbbá a másik szerződő állam illetékes hatóságát és a kérelmezőt arról, hogy az ügyet a választottbírói egyezmény 6. cikke (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztették-e elő, illetve a választottbírói egyezmény 7. cikke (1) bekezdésében foglalt kétéves időszak kezdetéről.

3.3. A tárgyalási álláspontok kicserélése

- a) A szerződő államok kötelezettséget vállalnak arra, hogy amennyiben kölcsönös megállapodási eljárás indul, annak az országnak az illetékes hatósága, amelyben olyan adómegállapításra, azaz jövedelemről szóló adóhatósági végső határozat, vagy annak megfelelő más dokumentum kibocsátására került sor vagy fog sor kerülni, amely a választottbírószági egyezmény 1. cikkének értelmében kettős adóztatást eredményező, vagy vélhetően kettős adóztatást eredményező kiigazítást tartalmaz, az ügyben érintett egyéb szerződő államok illetékes hatóságainak megküldi tárgyalási álláspontját, az alábbiakat meghatározva:
- i. a kérelmező személy ügye;
 - ii. az érdemi ügyre vonatkozó véleménye, pl. azzal kapcsolatban, hogy miért került sor vagy miért fog vélhetően sor kerülni kettős adóztatásra;
 - iii. az ügy megoldásának a kettős adóztatás megszüntetését célzó lehetőségei, a javaslat teljes körű magyarázatával együtt.
- b) A tárgyalási álláspont tartalmazza az értékelés vagy kiigazítás teljes körű indoklását, amelyhez csatolni kell az illetékes hatóság tárgyalási álláspontját támogató alapidokumentációt, valamint a kiigazításhoz használt egyéb dokumentumok listáját.
- c) A tárgyalási álláspontot az adott ügy összetettségét figyelembe véve a lehető leghamarabb, de legfeljebb az alábbiak közül a legkésőbbi időponttól számított négy hónapon belül meg kell küldeni az ügyben érintett többi szerződő állam illetékes hatóságainak:
- i. az adómegállapításról szóló értesítés, vagyis az adóhatóságnak az egyéb jövedelemre vonatkozó végső határozata, vagy az annak megfelelő más értesítés időpontja;
 - ii. a kérelem és a 2. i. pontban meghatározott minimális információ az illetékes hatóság általi kézhezvételének időpontja.
- d) A szerződő államok kötelezettséget vállalnak arra, hogy amennyiben egy olyan ország illetékes hatósága, amelyben nem bocsátottak ki és nem tervezik olyan adómegállapítás, vagy annak megfelelő más dokumentum kibocsátását, amely a választottbírószági egyezmény 1. cikkének értelmében kettős adóztatást eredményez vagy vélhetően kettős adóztatást fog eredményezni, pl. transzferár-kiigazítások miatt, egy másik illetékes hatóság tárgyalási álláspontját kézhez kapja, az adott ügy összetettségét figyelembe véve a lehető leghamarabb, de a tárgyalási álláspont kézhezvételétől számított hat hónapon belül nem később arra választ ad.
- e) A választ az alábbi két forma közül az egyik szerint kell megadni:
- i. amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint kettős adóztatásra került sor, vagy vélhetően kettős adóztatásra fog sor kerülni, és egyetért a tárgyalási álláspontban javas-

solt megoldással, erről értesíti a másik illetékes hatóságot, és a lehető leghamarabb megteszi a megoldásban foglalt kiigazításokat, illetve engedélyezi a kedvezményeket;

- ii. amennyiben az illetékes hatóság véleménye szerint kettős adóztatásra nem került sor, vagy vélhetően nem fog sor kerülni, illetőleg nem ért egyet a tárgyalási álláspontban javasolt megoldással, a másik illetékes hatóságnak választ-dokumentum formájában megküldi tárgyalási álláspontját, amelyben meghatározza indokait és – figyelembe véve annak összetettségét – hozzávetőleges időbeosztást javasol az ügy megoldására vonatkozóan. A javaslat, amennyiben szükséges, tartalmazza egy személyes találkozó időpontját is, amelyre legfeljebb az alábbiak közül a legkésőbbi időponttól számított 18 hónapon belül kell sort keríteni:
 - aa) az adómegállapításról szóló értesítés, vagyis az adóhatóságnak az egyéb jövedelemre vonatkozó végső határozata, vagy az annak megfelelő más értesítés időpontja;
 - bb) a kérelem és a 2. i. pontban meghatározott minimum-információ az illetékes hatóság általi kézhezvételének időpontja.

- f) A szerződő államok ezen felül kötelezettséget vállalnak arra, hogy – amennyiben lehetséges – az eljárás mielőbbi lefolytatásához szükséges minden intézkedést meghoznak. E tekintetben a szerződő államok célul tűzik ki, hogy rendszeresen, évente legalább egyszer, személyes találkozót szerveznek illetékes hatóságaik között, azzal a céllal, hogy a folyamatban levő kölcsönös megállapodási eljárásokat megvitassák (feltéve, hogy az ügyek száma indokoltá teszi ezeket a rendszeres találkozókat).

3.4. A tagállamok közötti, kettős adóztatásról szóló szerződések

A transzferárral kapcsolatos ügyekre vonatkozóan a tagállamoknak ajánlott az 1. és 3. pontban foglalt rendelkezések alkalmazása az OECD-nek az EU tagállamai közötti, kettős adóztatásról szóló szerződések által végrehajtott, jövedelem- és tőkeadóztatási modell egyezményének 25. cikke (1) bekezdésével összhangban indított kölcsönös megállapodási eljárásokra is.

4. A választottbírószági egyezmény második szakaszának eljárásai

4.1. Független személyek jegyzéke

- a) A szerződő államok kötelezettséget vállalnak arra, hogy további késedelem nélkül tájékoztatják az Európai Unió Tanácsának főtítkárát annak az öt független, szaktekintéllyel bíró személynek a nevééről, akik a választottbírószági egyezmény 7. cikkének (1) bekezdésében említett tanácsadó bizottságnak választható tagjai, valamint ugyanilyen feltételek mellett a jegyzék bármilyen módosításáról.

- b) Amikor a szerződő államok az Európai Unió Tanácsának főtitkára számára megadják a szaktekintéllyel bíró független személyek nevét, csatolják ezen személyek önéletrajzát is, amelynek, többek között, tartalmaznia kell az ezen személyek jogi, adóügyi, és különösen transzferárral kapcsolatos tapasztalatának leírását.
- c) A szerződő államok a jegyzékben továbbá azt is jelezhetik, hogy a szaktekintéllyel bíró független személyek közül mely személyek felelnek meg az elnökké megválasztás követelményeinek.
- d) A Tanács főtitkára minden évben felhívja a szerződő államokat arra, hogy erősítsék meg a szaktekintéllyel bíró független személyek nevét, és/vagy adják meg a helyükbe lépő személyek nevét.
- e) A szaktekintéllyel bíró független személyek összesített listáját a Tanács honlapján kell közzétenni.

4.2. A tanácsadó bizottság felállítása

- a) A szerződő államok eltérő megállapodása hiányában az a szerződő állam, amely az első olyan adómegállapítási értesítést, vagyis az adóhatóságnak az egyéb jövedelemről szóló végső határozatát, vagy az annak megfelelő más értesítést kibocsátotta, amely a választottbírói egyezmény 1. cikke értelmében kettős adóztatást eredményez, vagy vélhetően kettős adóztatást fog eredményezni, kezdeményezi a tanácsadó bizottság felállítását, és a másik szerződő állammal egyetértésben megrendezi annak találkozót.
- b) A tanácsadó bizottság az elnökön és az illetékes hatóságok képviselőin kívül általában két szaktekintéllyel bíró független személyből áll.
- c) A tanácsadó bizottságot egy titkárság segíti, amely számára az a szerződő állam biztosítja a szükséges munkafeltételeket, amely a tanácsadó bizottság felállítását kezdeményezte, kivéve, ha az érintett szerződő államok másként állapodnak meg. A függetlenség megőrzése végett a titkárság a tanácsadó bizottság elnökének felügyelete alatt működik. A titkárság tagjait a választottbírói egyezmény 9. cikkének (6) bekezdésében foglalt, titoktartásra vonatkozó rendelkezések kötik.
- d) Az érintett szerződő államok illetékes hatóságai előre meghatározhatják a tanácsadó bizottság találkozóinak és vélemény-kihirdetésének helyét.
- e) A szerződő államok az első találkozót megelőzően a tanácsadó bizottság rendelkezésére bocsátják a vonatkozó dokumentációt és információkat, különösen a kölcsönös megállapodási eljárás során használt dokumentumokat, jelentéseket, levelezést és következtetéseket.

4.3. A tanácsadó bizottság működése

- a) Egy ügy akkor minősül a tanácsadó bizottság elé érkezettnek, amikor az elnök megerősíti, hogy tagjai kézhez kaptak minden, a 4.2. e) pontban meghatározott, vonatkozó dokumentációt és információt.
- b) A tanácsadó bizottság eljárását az érintett szerződő államok hivatalos nyelvén vagy nyelvein kell lefolytatni, hacsak az illetékes hatóságok közös megállapodás útján – a tanácsadó bizottság kívánságát figyelembe véve – másként nem döntenek.
- c) A tanácsadó bizottság kérheti, hogy az a fél, amelytől a nyilatkozat vagy dokumentum származik, gondoskodjék annak az eljárás nyelvére vagy nyelveire történő lefordításáról.
- d) A választottbírói egyezmény 10. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett, a tanácsadó bizottság kérheti a szerződő államokat, és különösen azt a szerződő államot, amely az első olyan adómegállapítási értesítést, vagyis az adóhatóságnak az egyéb jövedelemről szóló végső határozatát, vagy az annak megfelelő más értesítést kibocsátotta, amely az 1. cikk értelmében kettős adóztatást eredményez, vagy vélhetően kettős adóztatást fog eredményezni, hogy jelenjen meg a tanácsadó bizottság előtt.
- e) A tanácsadó bizottság eljárásának költségei, amelyeket az érintett szerződő államok egyenlő arányban viselnek, a tanácsadó bizottság ügyintézési költségeit, valamint a szaktekintéllyel bíró független személyek díjait és költségeit tartalmazzák.
- f) Az érintett szerződő államok illetékes hatóságainak eltérő megállapodása hiányában:
 - i. a szaktekintéllyel bíró független személyek költségtérítését a tanácsadó bizottság létrehozását kezdeményező szerződő állam magas rangú közhivatalnokai esetében alkalmazott költségtérítések mértékében kell korlátozni.
 - ii. a szaktekintéllyel bíró független személyek díja a tanácsadó bizottság egy ülésnapjára személyenként 1 000 euróban kerül meghatározásra; az elnök a többi szaktekintéllyel bíró független személyhez képest 10 %-kal magasabb díjban részesül.
- g) A tanácsadó bizottság eljárási költségeinek tényleges kifizetéséért a tanácsadó bizottság felállítását kezdeményező szerződő állam felel, hacsak az érintett szerződő államok illetékes hatóságai másként nem határoznak.

4.4. A tanácsadó bizottság véleménye

A szerződő államok elvárása szerint a véleménynek az alábbiakat kell magában foglalnia:

- a) a tanácsadó bizottság tagjainak neve;
- b) a kérelem; a kérelem az alábbiakat foglalja magában:
 - az érintett vállalkozások neve és címe,
 - az érintett illetékes hatóságok,
 - a vita tényállásának és körülményeinek leírása,
 - a követelés tárgyról szóló pontos nyilatkozat;
- c) az eljárás rövid összefoglalása;
- d) a véleményben foglalt határozat alapjául szolgáló érvek és módszerek;
- e) a vélemény;
- f) a vélemény kihirdetésének helye;
- g) a vélemény kihirdetésének időpontja;
- h) a tanácsadó bizottság tagjainak aláírása.

Az illetékes hatóságok határozata és a tanácsadó bizottság véleménye az alábbi módon kerül kihirdetésre:

- i. A határozat meghozatalát követően, az az illetékes hatóság, amelyhez az ügyet benyújtották, valamennyi érintett vállalkozásnak másolatot küld az illetékes hatóságok határozatáról és a tanácsadó bizottság véleményéről.
- ii. A szerződő államok illetékes hatóságai megállapodhatnak abban, hogy a határozatot és a véleményt teljes egészében kihirdetik, illetve úgy is határozhatnak, hogy a határozatot és a véleményt az érintett vállalkozások nevének említése nélkül és az érintett vállalkozások azonosságát esetlegesen felfedő további részleteket törölve hirdetik ki. Mindkét esetben szükséges a vállalkozások beleegyezése, valamint bármely kihirdetést megelőzően az érintett vállalkozásoknak írásban közölniük kell azzal az illetékes hatósággal, amelyhez az ügyet benyújtották, hogy a határozat és a vélemény kihirdetésére vonatkozóan nincs ellenvetésük.

- iii. A tanácsadó bizottság véleményét három eredeti példányban készíti el, amelyből kettőt a szerződő államok illetékes hatóságaihoz juttat el, egyet pedig a Bizottsághoz, archiválás céljából. Amennyiben a vélemény kihirdetését illetően megállapodás születik, a véleményt Bizottság honlapján kell közzétenni az eredeti nyelven, illetve az eredeti nyelveken.

5. Adóbeszedés felfüggesztése határokon átnyúló vitarendezési eljárások idejére

Bár ezek egyes tagállamokban jogalkotói változtatásokat tehetnek szükségessé, a tagállamoknak ajánlott minden szükséges intézkedést meghozni annak érdekében, hogy az adóbeszedésnek a határokon átnyúló vitarendezési eljárások ideje alatti, a választottbírói egyezmény értelmében történő felfüggesztését lehetővé tegyék az ilyen eljárásban részt vevő vállalkozások részére, ugyanolyan feltételek mellett, mint amilyenek a hazai jogorvoslati/peres eljárásban részt vevő vállalkozásokra érvényesek. Helyénvaló, hogy a tagállamok ezeket az intézkedéseket kiterjesszék a tagállamok közötti kettős adóztatásról szóló szerződésekben meghatározott, határokon átnyúló vitarendezési eljárásokra is.

6. Új EU tagállamok csatlakozása a választottbírói egyezményhez

A tagállamok erőfeszítéseket tesznek azért, hogy az új EU tagállamoknak a választottbírói egyezményhez való csatlakozását a lehető leghamarabb – de az új tagállamoknak az EU-hoz való csatlakozásától számított két évnél semmiképpen nem később – aláírják és megerősítsék, elfogadják vagy jóváhagyják.

7. Záró rendelkezések

A kódex egyenletes és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy annak gyakorlati működéséről minden második évben jelentést nyújtsanak be a Bizottságnak. E jelentések alapján a Bizottság jelentést tehet a Tanács felé, illetve javasolhatja a kódex rendelkezéseinek felülvizsgálatát.